

„Prý byla v pastáku!“

„Ne, prý musela odejít z bývalé školy, protože něco ukradla.“

Ty řeči se k ní samozřejmě dostaly a Karolína byla čím dál drzejší a na všechny dost jedovatá. Mates s ní dostal společný úkol do angličtiny, zkusil na ni několikrát promluvit, aby si rozdělili, co kdo přeloží, ale bez úspěchu.

„Takže ty k tomu úkolu neuděláš nic?“

„Nejsem žádná šprtka,“ ušklibla se holka.

„Jaká šprtka?“ rozčilil se Mates. „Máme ten úkol společně, a když neuděláš svoji půlku, tak špatnou známku dostaneme oba!“

„Jo. Jenomže mně je to jedno.“

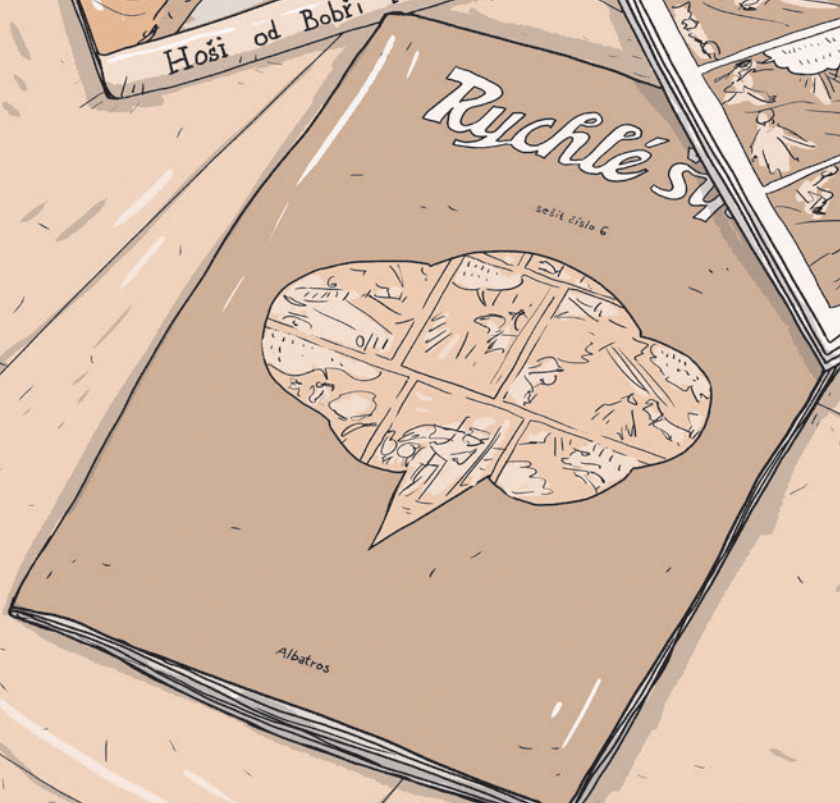
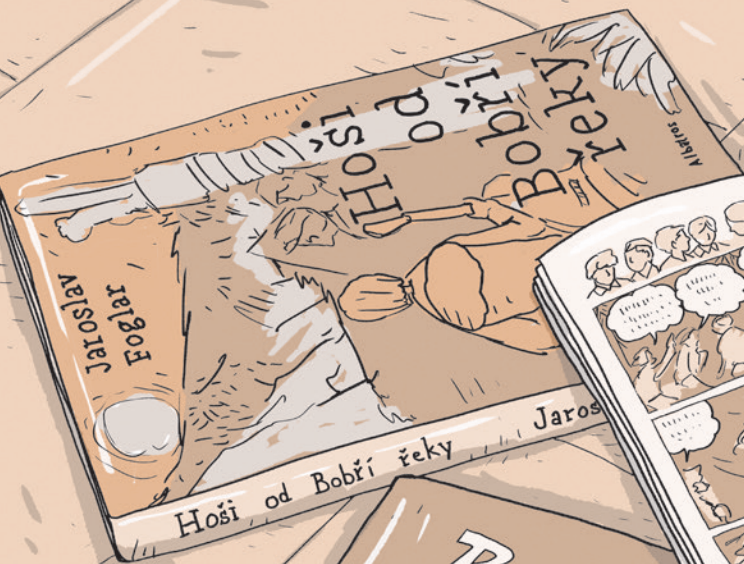
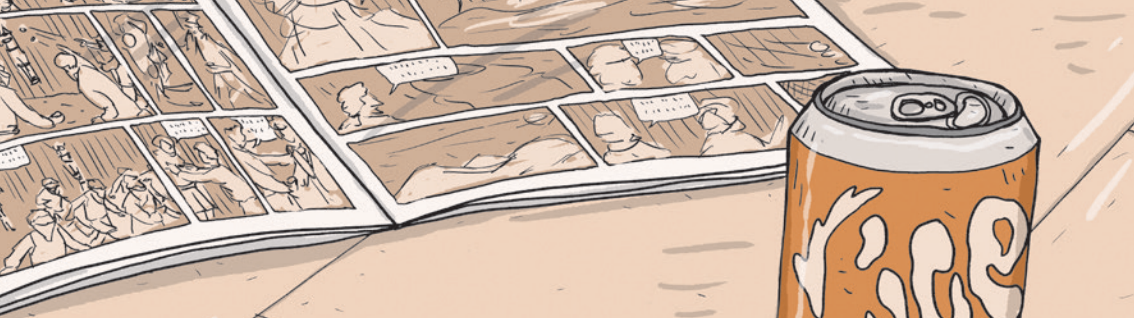
„Koukněte, tady v knihovně mám spoustu komiksů a knížek o Rychlých šípech. Kdybyste je četli, viděli byste, že ti kluci byli pořád na ulici nebo někde venku. Taky se tam často strhla nějaká bitka. Tenkrát byla úplně jiná doba.“

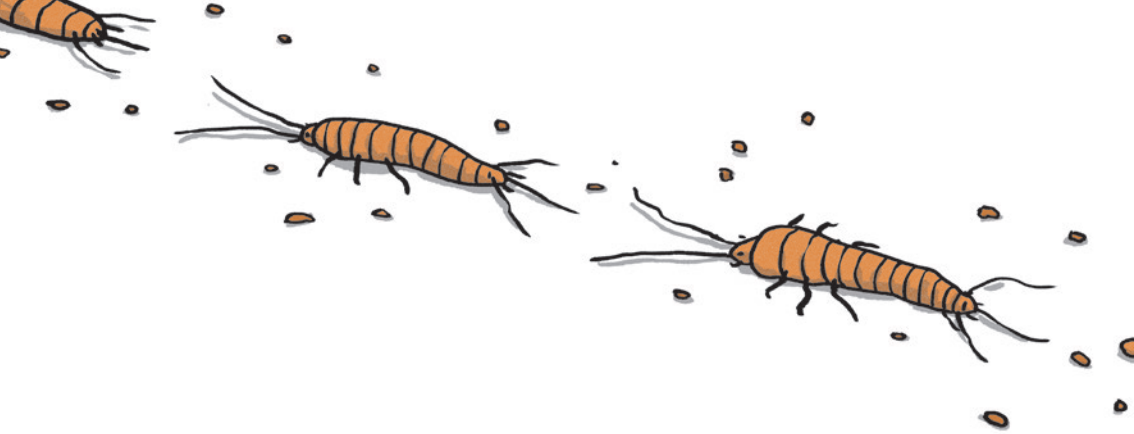
„Můžu si to půjčit?“

„A můžu i já? Komiksy mám rád.“

Kluci si nabrali sešity a knihy, rozloučili se a vydali se domů.

Kluci pocítili úzkost. Nikdy nic takového neviděli a působilo to na ně podivným, tísnivým dojmem.

Ve vedlejším pokoji se válely nějaké staré papíry, musely se vysypat z převržené skříňky. Mates jeden z nich zvedl pro video a hned ho upustil, jako by se popálil.

„Fuj, co to je?“ vykřikl. Po ruce mu přeběhl stříbřitý brouk připomínající škvora, takže se dost lekl.

„To byl jenom nějaký brouk. Ale koukněte, co je tam namalované,“ řekl přiškrčeným hlasem Štěpán. Na papíru byla dětská kresba, která neuměle zobrazovala postavy ležící v těch zvláštních postelích.

„Počkej! Zvedni to ještě jednou, nestihl jsem to,“ pobídl ho Tom. „Chci to mít v detailu.“

Mates se neochotně shýbnul a zvedl papír znovu. Přehmátl se však a sáhl po jiném. Tentokrát to nebyla kresba dítěte, ale nejspíš někoho dospělého, kdo měl navíc výtvarný talent. Z obrázku na ně zíraly dva zdeformované obličejy, ale nejhorší bylo, jak měly vyobrazené oči. Byly plné smutku a jakési prázdnoty.

„Co to je?“ vypískl teď Štěpán o poznání vystrašeněji, než když narazili na krysu. „To je... fakt divný.“

„Nebyl u vchodu nějaký nápis?“

„Neviděl jsem.“

„Musíme zjistit, co tu bylo.“